



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.474/2022/5.

A tanács tagjai:

Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Bodolai László ügyvéd (cím1)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

SBGK Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Borbély Boglárka ügyvéd)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.905/2021/5/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 33.P.22.410/2021/4.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.000 (tizenkétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes köteles az államnak – külön felhívásra – megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes országgyűlési képviselőként vagyonynyilatkozat benyújtására köteles. Az alperes által szolgáltatott név² televíziós csatorna dátum-jén a név című műsorában 19 óra 9 perckor a képviselői vagyonynyilatkozatokat is érintő összeállítást tett közzé „cím5” címmel. A hírblokk központi témája a felperes tekintetében az volt, hogy vagyonynyilatkozatában maga tüntette fel: nem saját pénzéből fizette ki a különböző, politikai tevékenységével összefüggésben kiszabott bírságokat, büntetéseket. Az összeállításban közölték, hogy e körben milyen bírságok, büntetések megfizetése jöhet szóba. Ennek körében elhangzott, hogy a felperes több kormányellenes tüntetést szervezett, melyek közül az egyikért 750 000 forintos büntetést kapott. Ezt követően közölték, hogy a felperest 2 millió forintra büntették a nemzeti konzultációs kérdőív-akciójának következményeként. Az összeállítást közölte a név¹ internetes oldal is, amely önálló szerkesztőséggel rendelkezik.

[2] A felperes dátum¹-án kelt és a következő napon átvett levelében helyreigazítási kérelemmel fordult az alpereshez, amelynek az alperes nem tett eleget.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[3] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest arra, hogy a sérelmezett híradással azonos időpontban, továbbá közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül 5 napon belül tegyen közzé a név műsorában helyreigazítást olyan módon, hogy az adásban narráció vagy műsorvezető közlése útján sugárzásra kerüljön, továbbá a név¹ kezdőoldalának legelején is közöljék ugyanakkora betűmérettel és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a sérelmezett adás alatti kommentárt megjelenítették és legalább 24 órán keresztül jelenjen meg a következő cím, amelyre kattintással az eredeti cikk és abban az alábbi helyreigazító közlemény legyen közvetlenül elérhető: „Helyreigazítás: A név dátum. napján 19 óra 9 perckor sugárzott adásában valótlannal állítottuk, hogy felperest kétfélmillió forintra büntették a nemzeti konzultációs kérdőív akciója következményeként.”

[4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta: a felperes kizárólag az alperesnek küldte meg a helyreigazítási kérelmet, így nem kérheti annak a név¹ weboldalon történő közzétételét. Az ügy érdemében arra hivatkozott, hogy a felperest a különböző kormányellenes akciói miatt 2 millió forint bírsággal sújtották és lényegtelen pontatlanság, hogy pontosan azt miért kapta. A sajtó kötelességeként írta le, hogy a közérdeklődésre számot tartó ügyekben tájékoztatást adjon. Utalt arra, hogy a tájékoztatás során a sajtóetikai szabályokat betartották és a közvéleményt az eseményekről megfelelően tájékoztatták.

[5] A 2021. május 18. napjára kitűzött perfelvételi tárgyaláson a felperes és képviselője nem jelent meg. Ezen alkalommal az alperes bár érdemben nyilatkozott, de nem tett olyan értelmű előadást, hogy kéri a felperes távollétében a tárgyalás megtartását. Ezt követően az elsőfokú bíróság a perfelvételt lezárta, majd a tárgyalást berekesztette és azt határozathirdetésre elhalasztotta. Az alperes ezt követően az eljárás szabálytalansága elleni kifogást terjesztett elő azzal, hogy mivel nem kérte a tárgyalás megtartását, ezáltal az eljárás megszüntetésének lett volna helye a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 190. § (1) bekezdése alapján. Ezt követően az elsőfokú bíróság végzésével az eljárást megszüntette. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és az elsőfokú bíróságot az eljárás folytatására utasította.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével helyreigazításra kötelezte az alperest oly módon, hogy a sérelmezett híradással (név című műsor) azonos időpontban, továbbá közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül 5 napon belül a név műsorban oly módon, hogy az

adásban narráció vagy műsorvezető közlése útján sugárzásra kerüljön a következő helyreigazító közlemény: „Helyreigazítás: A név dátum. napján 19.09 perckor sugárzott adásában valótlanul állítottuk, hogy felperest kétfélmillió forintba büntették a nemzeti konzultációs kérdőív akciója következményeként.” Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[7] Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperes személyét illetően a műsorban elhangzottak tényállításnak minősülnek. Kifejtette: a PK 14. számú állásfoglalás alapján a valóság bizonyítására az alperes lett volna köteles, ezen kötelezettségének azonban nem tett eleget.

[8] Az elsőfokú bíróság értékelte azt, hogy az alperes csatolta a felperes vagyonyilatkozatát, amelyből kitűnik, hogy a felperes 5,2 millió forintnyi adományt kapott a különböző bírságok kifizetésére. Külön értékelte azt is, hogy az alperes álláspontja az volt, hogy lényegtelen pontatlanság, hogy a bírságot a felperes esetlegesen más miatt kapta, hiszen a felperesnek több kormányellenes akciója is volt, amely miatt bírságot kapott.

[9] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el azt a védekezést, hogy a felperes által sérelmesnek tekintett kijelentések lényegtelen pontatlanságnak minősülnének. Megállapította: az alperes műsorában külön hangsúlyozott módon tényként állították, hogy a felperest 2020-ban 2 millió forintba büntették a nemzeti konzultációs kérdőív-akciója miatt. Az adás ugyan utalt arra, hogy egyéb okból is kapott a felperes bírságokat, ugyanakkor a kifogásolt közlés önállóan és nem példálózó jelleggel jelent meg. A bírság konkrét okát lényegesnek minősítette azzal, hogy ellenkező esetben nem is kellett volna leközlölni, csupán elegendő lett volna annak közlése, hogy a felperest megbírságolták. A perbeli közlés ezzel szemben külön kiemelte, hogy a felperes által kezdeményezett nemzeti konzultációs akció súlyos jogi problémákba ütközött. Az elsőfokú bíróság szerint a nemzeti konzultációk mindig kiemelt figyelmet kapnak, azok közérdeklődésre tartanak számot, így lényeges, hogy azokkal kapcsolatban a sajtó pontosan fogalmazzon.

[10] Az elsőfokú bíróság elutasította azt a kereseti kérelmet, amely a helyreigazító közleménynek a név1 oldalon történő közzétételére vonatkozott, tekintettel arra, hogy ez az internetes oldal önálló szerkesztőséggel rendelkező külön sajtószervnek minősül, amelyhez a felperes nem juttatott el helyreigazítási kérelmet.

[11] Az elsőfokú bíróság a döntését a Pp. 495. § (1) bekezdésére, a 496. § (1) bekezdésére, az Alaptörvény IX. cikk (1), (2) és (3) bekezdésére, valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. § (1), (2) és (3) bekezdésére, 10. §-ára és 12. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a PK 12., 13., 14. és 15. számú állásfoglalására alapította.

[12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. Miután az alperes elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérte, a másodfokú bíróság külön foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a perfelvételi tárgyalás elmulasztása okán helye lett volna-e az eljárás megszüntetésének. Ebben a körben megállapította: a Pp. 240. § (1) bekezdés g) pontja alapján az eljárás megszüntetésének az alperes által megjelölt okból csak akkor lett volna helye, ha a megszüntetést megelőzően a perfelvételt lezáró végzés meghozatalára még nem került volna sor. A jelen esetben azonban a perfelvétel lezárásáig az eljárás hivatalból történő megszüntetéséről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, a perfelvétel lezárását követően pedig ezt a jogszabályi rendelkezések alapján nem tehette meg és erre a másodfokú bíróságnak sincs törvényi lehetősége.

[13] A másodfokú bíróság szerint az a kijelentés, hogy a felperest 2 millió forintba büntették a nemzeti konzultációs kérdőív-akciója következményeként, a műsorszám egésze,

annak tartalma, mondanivalója szempontjából nem minősül lényegtelen tévedésnek, pontatlanságnak. Elemezte a kérdéses hírblokk egészét, az arra vonatkozó közléseket, hogy a felperes azért, hogy a kormány elleni akciói miatt kiszabott bírságokat megfizesse, a szavazókhoz fordult, tőlük kért pénzt. A másodfokú bíróság megállapította: a híradás a bírságokat, büntetéseket felsorolja, azokat két csoportra bontja: a 750.000 forintos büntetést az autós tüntetések, a 2 millió forintos bírságot a nemzeti konzultációs kérdőív-akció következményeként jelöli meg. Értékelése szerint az utóbbi állítás a riporton belül külön, hangsúlyosan kerül megemlítésre, a nézők figyelmét kifejezetten ráirányítva arra, hogy a 2 milliós bírságot a felperes miért kapta. Ilyen körülmények között annak taglalása, hogy a közel 3 millió forintos büntetés miből tevődik össze, nem minősül lényegtelennek, mert a műsorszám külön is hangsúlyozza az okokat. Az alperes tájékoztatási kötelezettségre való hivatkozása kapcsán a másodfokú bíróság kifejtette, hogy nem járhat azzal, hogy az alperes a tájékoztatás szempontjából lényeges körülményről nem a valóságnak megfelelően tájékoztatja a nézőket, valótlan tényállítások esetében a sajtószerv a közérdeklődésre számot tartó ügyben fennálló tájékoztatási kötelezettségére hivatkozással sem mentesülhet a helyreigazítás kötelezettsége alól. Rögzítette: a közszereplő felperes magasabb tűrési kötelezettsége a valótlan tényállítások tekintetében közügyet érintő témában sem áll fenn. Az alperesnek kellő gondossággal eljárva tudnia kellett arról, hogy a felperes közel 3 millió forintos bírsága miből tevődött össze, az ezzel kapcsolatos gondosságot azonban elmulasztotta, ezért helyreigazításra köteles.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését, másodlagosan a jogerős ítélet keresetnek helyt adó részében történő hatályon kívül helyezését és a keresetet elutasító ítélet meghozatalát, harmadlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályként hivatkozott a Pp. 190. § (1) bekezdés *b*) pontjára, a Pp. 240. § (1) bekezdés *g*) pontjára, valamint a Pp. 495. § (1) bekezdésére és (2) bekezdés *b*) pontjára, az Smtv. 12. § (1) bekezdésére, és az Smtv. 13. § (1) bekezdésére. Az eljárási szabálysértés körében előadta, hogy az eljárást hivatalból meg kellett volna szüntetni, mert a felperes és képviselője a perfelvételi tárgyalást elmulasztotta. Álláspontja szerint a felperes által előterjesztett helyreigazítási kérelem olyan mértékben hiányos volt, hogy annak teljesítését az alperes megalapozottan mellőzte. Az ügy érdemében előadta, hogy helyreigazítani kért közlés a felperes személyének megítélése szempontjából lényegtelen pontatlanságot tartalmazott, az összeállítás lényegi megállapítása a képviselői vagyonynyilatkozatok elemzésére vonatkozott, a felperes tekintetében különös figyelemmel arra, hogy saját vagyonynyilatkozata szerint 5,2 millió forint adományt kapott a bírságok kifizetésére. Előadta azt is, hogy a felperes a jogszabályi rendelkezésekkel ellentétben a kérelmében, illetve keresetében nem jelölte meg pontosan, hogy mit tekintett valótlan tényállításnak. Nem derül ki, hogy mit tekint a felperes valótlanoknak, a büntetés tényét, annak összegét, vagy okát, vagy a közlés egészét. A felperes szerint a helyreigazítás elrendelése sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mert lényegtelen kérdésben került elrendelésre, valamint a döntés a sajtószabadság, a tájékoztatáshoz való jog indokolatlan korlátozásának minősül, amely akadályozza az alperest tájékoztatási kötelezettségének gyakorlásában, ugyanis az adott közérdekű ügyben a sajtószerv kötelezettsége volt a nézők tájékoztatása.

[15] A felperes a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokai alapján.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alaptalan.

[17] A felülvizsgálati kérelem tartalmára figyelemmel először azt volt szükséges megvizsgálni, hogy az alperesnek az eljárás megszüntetésére irányuló kérelme megalapozott-e. Az alperes ezen kérelmét arra alapozta, hogy a Pp. 190. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint, ha a perfelvételi tárgyalást valamelyik fél elmulasztotta, és a jelenlévő fél nem kérte annak megtartását, a bíróság az eljárást hivatalból megszünteti. Jelen esetben a felperes és jogi képviselője az első perfelvételi tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg, a megjelent alperesi képviselő nyilatkozott ugyan, de külön nem kérte a tárgyalás megtartását. Az alperes ezen kérelme nem volt megalapozott. Helytállóan állapította meg a jogerős ítélet azt, hogy a Pp. 240. § (1) bekezdés *g)* pontjának 2021. január 1-től hatályos szövege szerint a bíróság az eljárást a – *g)* pont szerinti kivitellel, annak bármelyik szakaszában – hivatalból megszünteti, ha a perfelvételi, illetőleg a folytatólagos perfelvételi tárgyalást a felek elmulasztották vagy a jelenlévő fél a tárgyalás megtartását nem kérte – feltéve, hogy a perben a perfelvételt lezáró végzés meghozatalára még nem került sor. A jelen esetben azonban az elmulasztott perfelvételi tárgyaláson a bíróság a perfelvételt végzéssel lezárta, így helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a Pp. 240. § (1) bekezdés *g)* pontja a jelen esetben már nem volt alkalmazható, vagyis a perfelvételi tárgyalás elmulasztása miatt az eljárást nem lehetett megszüntetni.

[18] Az alperes további eljárási szabálysértésként hivatkozott arra, hogy a felperes helyreigazítási kérelme, illetve keresete érdemi tárgyalásra alkalmatlan volt, ezért az előzetes kérelem teljesítését alappal mellőzte, és az előfeltételek hiánya miatt a felperes keresete érdemben meg sem lett volna vizsgálható. A Pp. 495. § (1) bekezdése az előzetes helyreigazítási kérelem tartalmi kellékeként írja elő, hogy a kérelemben meg kell jelölni a sérelmezett közleményt, a valótlan, illetve hamis színben feltüntetett tényállításokat és – feltéve, hogy ezek közzétételét is igényli – a valós tényeket. Az alperes azt adta elő, hogy a felperes helyreigazítási kérelme és keresete csupán annak rögzítésére szorítkozott, hogy a felperes milyen tartalmú helyreigazítás közzétételét kéri, de a felperes elmulasztotta kifejtetni, hogy a kifogásolt közlés mennyiben és miért tekinthető valótlan tényállításnak. Az alperes szerint a felperesnek ki kellett volna fejtenie, hogy a megjelölt mondatban mely állítások helyreigazítását kéri, a bírságolás tényére vagy összegére, vagy okára vonatkozó kitétel helyreigazítását kéri vagy pedig az egész kifogásolt kifejezését. A perbeli esetben a felperes helyreigazítási kérelme tartalmazta a Pp. 495. § (1) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket. A keresetlevélben pedig előadta, hogy a hírműsorban sugárzottakkal szemben a nemzeti konzultációs kérdőív akciója következményeként nem büntették kétfélmillió forint megfizetésére. A felperest valójában a nemzeti konzultációs akció miatt nem büntették meg. Korábban az Európai Ügyészségért folytatott aláírásgyűjtési akció miatt szabott ki a felperesre a NAIH egymillió forint adatvédelmi bírságot, illetve az Országgyűlés Elnöke az ülésteremben folytatott tiltakozó akciója miatt kétfélmillió forint büntetést. Emiatt a sérelmezett közlések a valótlan tények állítása mellett minden ténybeli alapot nélkülöznek. Mindezek alapján a felperes helyreigazítási kérelme, illetve keresete érdemben elbírálható volt.

[19] Az Smtv. 4. § (1) bekezdése szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (3) bekezdés szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. A 10. § szerint mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. Más oldalról, a sajtó kötelezettségei szempontjából az Smtv. 13. §-a ezt úgy fogalmazza meg, hogy a tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket

szolgáltató műsorszámokban kiegyensúlyozottan tájékoztatni. A törvényben megfogalmazott ezen tájékoztatási kötelezettség azonban az ítélezési gyakorlat szerint nem ad felmentést a valótlan tényállítások helyreigazításának kötelezettsége alól. A hiteles tájékoztatáshoz ugyanis nyilvánvalóan hozzátartozik az a kötelezettség, hogy a sajtószerv a valós tényekről számoljon be. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, és ehhez képest melyek a való tények. A PK 14. számú állásfoglalás I. pontja szerint a sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Helytállóan, jogszabálysértés nélkül állapította meg a jogerős ítélet, hogy a felperes által kifogásolt kitétel egyértelműen tényállításnak minősül, az alperes részéről tényként állították, hogy a felperest 2 millió forintba megbírságolták a nemzeti konzultációs kérdőív-akciója következményeként. Ez a közlés nem minősül véleménynek, értékelésnek, továbbá nem hivatalos hatósági álláspontot közvetít a nyilvánossághoz.

[20] A PK 12. számú állásfoglalás II. pontja szerint a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra.

[21] A jelen esetben az alperes a felülvizsgálati kérelmében is arra hivatkozott a kereset érdemét illetően, hogy a felperes személyének a megítélése szempontjából lényegtelen pontatlanságnak minősül annak közlése, hogy a 2 millió forintos bírság pontosan milyen, a felperes által megvalósított jogsértéshez kapcsolódik. Az alperes szerint a közlés lényege az, hogy a felperest jelentős összegű bírságokkal sújtották, a felperes pedig a választókhöz fordult, hogy adományaikkal segítsék meg őt a bírságok kifizetésében. Ezen szokatlan magatartás bemutatásához képest lényegtelennek minősítette az alperes azt a kérdést, hogy egészen pontosan mi volt a bírságolás oka.

[22] A perbeli esetben kifogásolt valótlan tényállítás a Kúria szerint sem volt lényegtelen tévedésnek tekinthető. Ha az alperes a bírságolás kiváltó okát lényegtelennek tekintette, nem adott arra értékelhető magyarázatot, hogy a műsorszámban miért kezdték el tételesen felsorolni a bírságolásra okot adó körülményeket, külön kiemelve a felperes nemzeti konzultációs kérdőívekkel kapcsolatos „akcióját”. Miután ezzel kapcsolatban az alperes olyan tényállítást tett, amelyet nem tudott bizonyítani (mikor, melyik hatóság, milyen, a nemzeti konzultációs kérdőívekkel kapcsolatban végzett felperesi tevékenység kapcsán, mekkora összegben szabott ki bírságot), ezért a másodfokú bíróság megalapozottan rendelte el a helyreigazítást.

[23] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[24] 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) és (3) bekezdés, 10. §, 12. § (1) bekezdés
2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495-496. §

PK 12. és PK 14. számú állásfoglalás

A döntés elvi tartalma

[25] A perfelvételi tárgyalás lezárását követően már nincs helye az eljárás megszüntetésének azon okból, hogy a felperes képviselője perfelvételi tárgyalást elmulasztotta. Sajtó-helyreigazítási perben, amennyiben a sajtószerv az általa közzétett lényeges tényállítás valóságát nem tudja bizonyítani, a helyreigazítás elrendelésének van helye.

Záró rész

[26] A Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes alperest kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Miután a pernyertes felperes képviselője költségjegyzéket nem terjesztett elő, és arról sem nyilatkozott, hogy áfa-fizetési kötelezettség terheli-e a felperesi képviselő felülvizsgálati eljárási költségét a Kúria a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján határozta meg.

[27] A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetékeket a pervesztes alperes köteles az államnak megfizetni a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján. Az illeték mértékét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[28] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 405. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. július 6.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró